

Setkání

BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ

leden 2018 / ročník XXVIII

Činnost zahájil
mezinárodní
misijní kněžský
SEMINÁŘ

Polozapomenutý
reformátor
hrabě Buquoy

PAPEŽ FRANTIŠEK
přijal zástupce z Česko-
budějovické diecéze

KARMEITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

Na Sadech 19, 370 01 České Budějovice
www.kna.cz, www.ikarmel.cz

Alberto Reyes Pías

Já, Bůh a Fidel

Knězem na komunistické Kubě

Temperamentní Alberto vydává svědectví o své poněkud klikaté cestě ke kněžství během režimu Fidela Castra. Vyprávění nepostrádá hloubku – mezi řádky osobního příběhu mnohokrát zasvítí vyzrálá duchovní moudrost.
brož., 176 s., 249 Kč

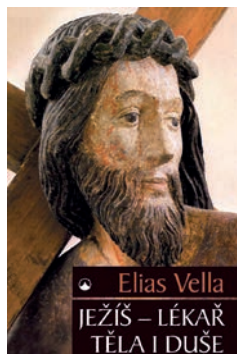

Elias Vella

Ježíš – lékař těla i duše – 2. vydání

Existuje uzdravení duchovní, tělesné a vnitřní (tzv. uzdravení vzpomínek). Znamý exercitátor z Malty zprostředkovává své bohaté zkušenosti v této oblasti.

brož., 352 s., 299 Kč

Eric Marshall, Stuart Hample (ed.)

Děti píší Bohu – 3. vydání

Autory této knihy jsou skutečně děti. Obracejí se k Bohu tak bezprostředně, jak to my dospělí většinou již nedovedeme.

brož., 104 s., 149 Kč

Tim Guénard

V ringu s Bohem

Příběh obrácení slavného boxera

Audio verze stejnojmenného knižního bestselleru. Vydalo Karmelitánské nakladatelství ve spolupráci s Radiem Proglas. Nastudoval Jiří M. Valůšek.

CD MP3, 299 Kč

Marie Svatošová

Až k prolití krve – 3. vydání,

Radostné poselství P. Ladislava Kubičky

Autorka zpracovala dopisy stovek lidí a poskládala z nich vzpomínkovou knihu. Podařilo se tak zachytit vrstevnatou a charismatickou osobnost muže z rodu, který je dnes téměř na vymření: z rodu opravdových duchovních průvodců. Vychází ve 3. vydání.

váz., 364 s., 299 Kč

Eduard Martin

Kniha štěstí – dotisk

Jak hledat štěstí? Kde je nalézt? Co slovo štěstí vůbec znamená? Autor vypráví postřehy a prožitky lidí, kteří se během svého života dotkli okamžiku štěstí, a ubezpečuje nás, že být šťastný je možné.

brož., 152 s., 179 Kč

Obsah

Drazí přátelé, čtenáři našeho diecézního časopisu setkání,	3
Rozsvícením stromu a žehnáním věnců začal advent v jihočeské metropoli	3
Pouť ke cti patrona diecéze vyvrcholila setkáním s papežem Františkem	4
Biskup Vlastimil Kročil: Chceme hledat nové cesty jak pomáhat	6
Českobudějovická diecéze zřizuje mezinárodní misijní kněžský seminář	6
Zajímá mě vědění, které má potenciál člověka proměnit	7
Novoroční zamyšlení	8
Společná pouť Misijních klubek dvou	8
Hrabě Jan Nepomuk Buquoy, polozapomenutý reformátor sociální péče	9
Slovo života pro děti	10
Slova díky a uznání	12
Hospic sv. Jana N. Neumanna obdržel Cenu veřejnosti	13
Neziskovka roku	13
Dny domácí hospicové péče v Pelhřimově již pošesté otevřely téma odcházení	14
Ocenění Pečovatelka roku 2017 zamířilo do Pelhřimova	15
Personalia	15
První perníky z požehnané dílny doputovaly k dětem v Římě	15
Za pět minut vyřízeno	16
Každý den je bojem o přežití nás i naší duše	17
Služby v diecézi se ujali tři noví akolyté	18
Adventní výstava nabídla díla dvou autorských generací	18
Setkání s Písmem Svatým	19
Mikulášci přišli dva....	20

Měsíčník AKTUALITY – SETKÁNÍ

Vydává Biskupství českobudějovické

Kontakt: Biskupská 4, 370 01 České Budějovice,
e-mail: setkani@bcb.cz

Redakce: redaktor, editor: Miroslav Bína
grafika a sazba: Zuzana Prokopová

Tisk: Inpress a.s., České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Příští číslo: 5. 2. 2018 / Uzávěrka: 15. 1. 2018

Vážení odběratelé, náklady na výrobu jednoho čísla činí 25 Kč. Přispět na ně můžete formou daru pro diecézi na účet Biskupství českobudějovického u Sberbank cz, a.s.: 4120000636/6800, variabilní symbol 11. Účtárna biskupství na vyžádání vystaví doklad o daru pro daňové účely.

Drazí přátelé, čtenáři našeho diecézního časopisu setkání,

mám radost, že Vás všechny mohu pozdravit a přivítat Vás na počátku nového kalendářního roku 2018.

Rád přicházím věcem na podstatu, a proto se mi líbí už název našeho časopisu: SETKÁNÍ. Žijeme v době, kdy je dnešní člověk často navzdory všem moderním komunikačním možnostem zaháněn do izolace, do individualismu, dnešní člověk je často sám.

A zde je podaná ruka. SETKÁNÍ. Jsem rád, že na stránkách tohoto media se opravdu setkáte s velkým společenstvím lidí žijících v naší diecézi a často i daleko za jejími hranicemi. Chci Vám všem popřát, abyste skrze Setkání se ne-

jenom mnoho dozvěděli, ale abyste navázali mnoho nových přátelství s lidmi kolem Vás. Kéž je Vám to příležitostí, zapojit se také do života naší diecéze a tak jste zakusili, jak je krásné „táhnout za jeden provaz“.

Do nového roku Vám chci popřát mnoho naděje. Nevíme co nám tento rok přinese. Ale víme něco mnohem důležitějšího: „I kdyby ustoupily hory a pohnuly se pahorky, moje milosrdenství od tebe neodstoupí a smlouva mého pokoje se nepohne, praví Hospodin, tvůj slitovnick.“ (Izajáš 54,10)

Mons. Pavel Posád,
světitel biskup českobudějovický

Foto: Gabriela Nováková / Člověk a víra

Symbolem adventu pro rok 2017 v Českých Budějovicích byla jedle obrovská, která od druhého prosincevého podvečera svítila na náměstí Přemysla Otakara II.

„Advent patří k prožívání každého křesťana. Je to čas, kdy se máme ztišit a hlouběji ponořit do textu Písma, abychom rozjímali o hloubce a poselství, které nám tento čas přináší“, řekl při této příležitosti otec biskup Vlastimil Kročil divákům televize Jéčko.

Společně s náměstkem primátora Petrem Podholou a otcem biskupem Vlastimilem Kročilem strom rozsvítila mladá dívka,

Agnes, která tisícům návštěvníků sdělila své vánoční přání a zacinkala na zvoneček. 15 metrů vysokou kanadskou jedli věnoval městu soukromý dárc.

V úvodu mše svaté v českobudějovické katedrále sv. Mikuláše, kterou v sobotní podvečer začal nový liturgický rok, požehnal otec biskup Pavel Posád adventní věnce.

Miroslav Bína

Pouť ke cti patrona diecéze vyvrcholila setkáním s papežem Františkem

Audiencí u Svatého otce Františka vyvrcholila ve středu 13. prosince 2017 dopoledne pouť českobudějovického diecézního biskupa Vlastimila Kročila ke cti sv. Mikuláše, která se letos konala poprvé, týden po svátku tohoto patrona diecéze.

Foto: L. Osservatore Romano

Součástí audience bylo i předání mikulášských perníků upečených dětmi z českobudějovického centra Arpida a ležáku požehnaného biskupem Kročilem počátkem září.

Otec biskup Vlastimil Kročil předal perníčky také mezi sociálně slabé rodiny v Římě. Děti je připravily 6. listopadu pod vedením trenéra brankářů u týmu HC České Budějovice Romana Turka a perníkářů společnosti REJ s.r.o. manželů Kosových v Plané nad Lužnicí, kteří sušenky a perníky dodali také pro Velvyslanectví ČR při Svatém stolci. Linku na výrobu perníků požehnal biskup Kročil v Plané letos 30. srpna.

Jako výraz úcty a vděčnosti obdržel Svatý otec také 122 atypických litrových lahví ležáku požehnaného biskupem Vlastimilem Kročilem 5. září. Pivo zrál 90 dnů a papeži Františkovi jej předal Petr Dvořák, ředitel českobudějovického Budvaru n. p.

Českobudějovická diecéze si každoročně 6. prosince připomíná svého patrona a velkého dobrodince sv. Mikuláše z Bari. V průběhu letních měsíců mezi mými spolupracovníky dozrála myšlenka oslavit tohoto našeho patrona také jiným způsobem než slavnostní bohoslužbou. Proto vznikla velmi milá iniciativa, kterou jsem s radostí přijal za svou. Jedná se o „Adventní pouť ke cti sv. Mikuláše“ do Říma, kterou letos poprvé uskutečníme právě týden po svátku tohoto patrona diecéze. Tato iniciativa nám otevírá možnost nových vztahů se Svatým Otcem Františkem, kterému chceme v rámci naší pouti poděkovat za jeho pastorační službu. Chci poděkovat poutníkům a všem, kdo se v rámci našeho regionu na této pouti podílejí. Zvláště pak zástupcům města České Budějovice, Jihočeského kraje, pivovaru Budvar n. p. a Velvyslanectví ČR při Svatém stolci,“ řekl otec biskup.

Program pouti doplnila modlitba s poutníky a obdarování potřebných

Po dopolední audienci u Svatého otce pokračoval program adventní pouti modlitbou otce biskupa s poutníky za město, kraj a diecézi v bazilice Svatého Kříže v Jeruzalémě, kde k poutníkům promluvil a všichni také společně uctili relikvii Svatého kříže, která se nachází v zdejší kapli. Otec biskup pak navštívil základní školu v klášteře řeholních sester svaté Terezie od Ježíše, kde předal perníkové Mikuláše určené zdejšími školákům. Adventní koncert "Česko zpívá koledy" v papežské koleji Nepomucenum spojený s předáním požehnaných perníků pro chudé rodiny pak program adventní pouti završil. Mezi cca 45 poutníky, kteří se setkali s papežem Františkem, byla také rodina Mikešů s postiženým synem Martinem a sestrou Lucií, kteří Svatému Otci předali vlastnoručně vyrobené perníčky z Arpidy. Dále byla na audienci přítomna nejstarší účastnice paní Jarmila Vrzáčková z domova pro seniory v Třebíči. Přání podívat se do Říma za Svatým otcem jí umožnil otec biskup, kterého oslovil letošní projekt Českého rozhlasu „Ježíškova vnučata“. Cílem projektu je splnění nejrozličnějších přání obyvatelům domovů pro seniory napříč naší vlastí. Audience a následného charitativního programu se rovněž zúčastnili českobudějovický primátor Jiří Svoboda, člen krajského zastupitelstva František Konečný, ředitel Arpidy Marek Wohlgemuth, generální ředitel Budvaru Petr Dvořák, sládek pivovaru Adam Brož a velvyslanec ČR při Svatém stolci Pavel Vošalík. Velvyslanectví ČR při Svatém stolci převzalo nad celou iniciativou záštitu.

Papeži Františku předal perník Martin Mikeš

Desetiletý Martin Mikeš, žák čtvrté třídy základní školy v centru Arpida o sobě tvrdí, že se rád dovídá nové věci. Na cestu do Říma se těšil, neobešla se však bez potíží. „Od listopadu mám nový elektrický vozík, ale musel zůstat doma, protože jej nechtěli do Itálie přepravit letecky. Tak jsem ces-

toval na starém, ale stále funkčním“, komentoval svojí cestu do Říma Martin. „Do Vatikánu, kam jedu s tatínkou, mamkou a mojí mladší sestřičkou, se ale těším“, dodal před cestou. Martin měl před sebou důležitý úkol – osobně předat Svatému otci jeden z perníků, které připravil spolu s dalšími dětmi z Arpidy. Stalo se tak a Martin se s papežem Františkem setkal při středeční audienci 13. prosince. Martin s dalšími dětmi z Arpidy již počátkem listopadu navštívili také katedrálu sv. Mikuláše. Návštěva byla rovněž součástí příprav na pouť do Říma ke cti tohoto patrona diecéze.

Modlitby za město, kraj a diecézi s biskupem Kročilem v bazilice Svatého Kříže v Jeruzalémě se zúčastnilo cca 45 poutníků z českobudějovické diecéze, kteří se do Říma dopravili individuálně a již dopoledne přihlíželi generální audienci papeže Františka. Mezi nimi byla také nejstarší účastnice paní Jarmila Vrzáčková z domova pro seniory v Třebíči. Přání podívat se do Říma za Svatým otcem jí umožnil otec biskup, kterého oslovil letošní projekt Českého rozhlasu „Ježíškova vnučata“, jehož cílem bylo splnit seniorům nejrůznější přání. „Se Svatým otcem nás při této pouti spojilo to, že on sám je mimořádný právě tím, když se snaží prokazovat své milosrdenství, zvláště těm, kterým se ho nedostává. Tím, že patronem naší diecéze je sv. Mikuláš, který byl štědrým pastýřem, je dobré, abychom také my hledali způsob, jak obdarování pomoci také našim bližním. I tato iniciativa je tak dobrou příležitostí nabídnout naší pomoc i formou účasti na této pouti“, řekl otec biskup k poutníkům po společné modlitbě v bazilice Svatého Kříže. Všem přítomným a organizátorům pak poděkoval za přípravu a zdárný průběh pouti. „Děkuji všem, kteří s touto poutí měli nejvíce práce – s její přípravou i realizací. Společně se nám podařilo obrovské dílo, které reprezentuje i náš kraj a diecézi“, dodal.

Miroslav Bína

Biskup Vlastimil Kročil: Chceme hledat nové cesty jak pomáhat

V závěru pouti jsme se s otcem biskupem krátce vrátili k projektu Českého rozhlasu a rozhodl také celou adventní iniciativu.

Mezi poutníky byla také paní Jarmila Vrzáčková, seniorka z Třebíče. Bez pomoci diecéze by se k papeži jistě nedostala...

Myslím si, že se nám podařila významná věc. Předpisy při audienci jsou velmi přísné a dodržují se. Přesto se někdy podaří obměkčit srdce i organizátorů audience a v tomto případě se to podařilo. I paní Jarmila tak mohla být přítomná na tomto setkání se skupinou handicapovaných. Mohl jsem Svatému Otci představit ji i celý projekt, který jí pomohl dostat se do Říma – Ježíškova vnoučata. Pro mne bylo velikým potěšením a současně obdarováním, to, že jsem mohl paní Jarmilu poznat a zajistit pro ni možnost setkání s Františkem.

Paní Jarmila dnes dostala od papeže Františka růženec, znáte příběh tohoto daru – jedná se o symbol, či upomínku?

Svatý otec při audiencích předává tento dar těm, se kterými se osobně setkává, aby se s ním modlili za jeho úmysly. Jsem pevně přesvědčen, že i paní Jarmila se bude za Svatého otce Františka modlit, aby ho podpořila v jeho snahách a aktivitách, kterými se snaží udělat tento svět lepší.

Mikulášská pouť ČB diecéze skončila, můžete se ohlédnout. Šlo o první takovou akci, tak jaká byla?

Myslím si, že byla skutečně úžasná, byla plná silných zážitků. Mohl jsem se zde setkat se skutečně kvalitními lidmi, kteří se podíleli na uskutečnění celé akce. Setkal jsem se s velikým nasazením, které do této iniciativy vložili. Věřím, že tato pouť nebyla poslední, ale stane se pro nás inspirací k tomu, abychom mohli i v budoucnu konat podobná setkání.

Mohla by se tedy zrodit tradice...

Tomu už musíme dopřát nějaký čas, reflexi a rozjímání, abychom opět mohli přijít s novou myšlenkou a následnou aktivitou. Některé akce se mohou opakovat, my ale chceme hledat nové cesty a způsoby, jak pomáhat lidem, kteří se například zúčastnili této pouti.

Mediální partner Adventní pouti ke cti sv. Mikuláše do Říma 13. 12. 2017 je Český rozhlas České Budějovice.

Miroslav Bína

Foto: archiv Biskupství českobudějovické

Českobudějovická diecéze zřizuje mezinárodní misijní kněžský seminář

Dne 26. listopadu 2017, na Slavnost Ježíše Krista Krále, zřídil českobudějovický diecézní biskup Vlastimil Kročil „Diecézně-misijní mezinárodní seminář Redemptoris Mater“ s cílem formace mladých a dospělých mužů ke kněžství a pro misie. Biskup Vlastimil Kročil tak reaguje na výzvu papeže Františka.

V „Poselství pro Světový den misí 2017“ Svatý Otec připomněl církvi naléhavost nové evangelizace: „Církev je ze své přirozenosti misijní; kdyby tomu tak nebylo, nebyla by už církví Kristovou...“ („Evangelii Gaudium“, čl. 276) Tento proces se ovšem nemůže uskutečňovat bez kněží, kteří mají formaci zvláště zaměřenou misijně, jak k tomu již vyzýval Koncil v dokumentu „Presbyterorum Ordinis“, čl. 10.

„Po dlouhém zvažování, přičemž nemohla chybět moje upřímná modlitba, jsem se rozhodl – o slavnosti Ježíše Krista Krále – založit v Českých Budějovicích Diecézně-misijní mezinárodní seminář, za účelem kněžské formace pro novou evangelizaci, nejen naší diecéze, ale i všude tam, kde toho bude potřeba“, řekl k založení semináře otec biskup. Již v minulém roce povolal do českobudějovické diecéze čtyři rodiny, aby pomáhaly při evangelizaci místní církve.

Seminář bude mít sídlo v bývalém kněžském domově v českobudějovické čtvrti Suché Vrbné a bude pod přímou pravomocí diecézního biskupa. Výhradním cílem bude formace mladých a dospělých mužů ke kněžství a pro misie. Seminář bude spravován podle vlastních „Stanov“ a „Řádu seminárního života“ a ve shodě s Kanonickým právem Římskokatolické církve. **Přípravu na kněžství v něm již započalo šest studentů z různých evropských zemí** (Itálie, Španělsko, Polsko, Chorvatsko). Teoretickou výuku bohoslovci absolvuji na Teologické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Duchovní formaci pak v semináři pod vedením nově jmenovaného rektora Zdeňka Gibiece.

Formace bohoslovců se kromě teoretické přípravy zaměřuje na aspekty **duchovní** – upevnění vlastního duchovního života s Bohem, **pastorační** – praktické působení a poslání kněze ve farnosti, **lidský** – rozvoj a poznání vlastní osobnosti. Misijní semináře kladou také důraz na systematickou práci s mladými rodinami a jejich duchovní růst. Po řádné formaci a dokončení studia budou vysvěceni diecézním biskupem a ustanoveni do služby podle potřeb církve.

Miroslav Bína

„Zajímá mě vědění, které má potenciál člověka proměnit“

Říká Lucie Kolářová, doktorka teologie, která systematickou teologii přednáší na Teologické fakultě Jihočeské univerzity. Nejen o tom, jak se její práce propojuje s osobním životem, vypovídá v rozhovoru s Kateřinou Brichácinovou.

V minulosti se teologií zabývali především muži. Dnes jsou teoložkami také ženy a Ty jsi jednou z nich. Co Tě přivedlo k volbě tohoto povolání? Uvažovala jsi ještě o jiném nebo jsi ve volbě své cesty neváhala?

Tak já bych se teoložkou moc nenazývala, protože pod tímto pojmem si představuji člověka, který je skutečným znalcem onoho obrovského pokladu víry. Já jsem zatím posbírala na nejvyšší pár barevných sklíček. K volbě tohoto povolání jsem směřovala intuitivně, takovým pohybem naslepo, který – přestože nevidoucí – hledá, kudy vystoupit ke světlu. Úplně původně, hned po maturitě, jsem se hlásila na hudební vědu na FF do Prahy, bylo to poslední rok před revolucí, přijata jsem nebyla. Když se začátkem devadesátých let otevřela místní teologická fakulta, vůbec jsem neváhala, vrátila jsem se kvůli tomu z ciziny.

Vzhledem k tomu, že máš čtyři děti, jsi povoláním nejenom teoložka, ale také (anebo spíše v první řadě) matka. Daří se Ti sloučit obojí dohromady? Řekla bys, že Tě teologie nějakým způsobem formovala, pokud jde o roli manželky a matky? Co teologie nabízí člověku žijícímu v rodině a nikoliv v kněžském či řeholním životě?

Jestli se mi daří sloučit všechno, co v životě dělám – v tuto chvíli myslím, že už lépe než dřív, je to podstatně svobodnější, než když děti byly malé. Ale vždycky je to něco za něco, příliš osobního času – tedy času, který bych měla takřkajíc pro sebe – nemám. Občas pár hodin v neděli odpoledne. Jinak teologie mě samozřejmě zásadním způsobem formovala a formuje, proto jsem ji šla studovat. Mě by pouze nějaké technické informace nebo takzvaná fakta sama o sobě nezajímala. Zajímá mě vědění, které lze integrovat do vlastního života, tedy takové, které člověka zasahuje a má potenciál ho proměnit.

Potěšilo by Tě, kdyby se některé z Tvých dětí rozhodlo Tě v teologii následovat? Nebo bys mu to vymlouvala?

No určitě bych mu rozuměla :).

Doktorské studium jsi absolvovala v zahraničí, konkrétně v Linci. Jeví se Ti vysokoškolské vzdělávání v Rakousku srovnatelné s tím, které poskytují české vysoké školy? Domníváš se, že se v něčem významně odlišuje?

Moje zkušenost asi není natolik univerzální, abych ji mohla nějak příliš zevšeobecňovat. Myslím ale, že vzdělávání v těchto dvou zemích je dnes v principu srovnatelné – k tomu by se daly dohledat měřitelné parametry. Co mi v Rakousku naopak připadalo jako odlišné, a co vidím jako takovou laťku pro nás, byla kultura vzájemných vztahů. Ta byla noblesní. Lépe to vyjádřit nedovedu.

Oblastmi Tvého profesního zájmu jsou zejména teologie stvoření a eschatologie. Je křesťanská teologie stvoření něčím jedinečná? Myslíš si, že křesťanské učení o počátku světa a člověka (č)í nauka o jejich konci mohou něčím oslovit také člověka bez náboženského vyznání?

Ano, určitě. Tento potenciál vysoké oslovitelnosti u obou zmíněných traktátů vidím. Křesťanská nauka o stvoření a eschatologie (zabývající se křesťanskou nadějí na dovršení) vycházejí z židovského obrazu Boha a obrazu člověka, avšak jejich otázky jsou původními všelidskými otázkami, historicky vždy již tematizovanými v kontextu náboženství. Na ně křesťanství navazuje – exkluzivně christocentricky. Lidský život můžeme nahlížet metaforou putování, Bůh je zde ten, který stvořil a tvoří, vykupitel, spasitel, dovršitel. Je původcem i cílem člověka a celého světa, přírody, kosmu, neboli – krásným českým slovem řečeno – veškerenstva.

Proč bys uchazeče o studium pozvala na přednášku svoji popřípadě na přednášku někoho z Tvých kolegů?

Svoji přednášku bych asi moc neprezentovala, na to nejsem dostatečně „flexibilní“. Na přednášku mých kolegů bych zvala lidi zvenčí s vysvětlením, že se jedná o ty nejzajímavější a nejdůležitější věci na světě. Jenže vysvětluj to někomu.

Lucie, děkuji Ti za rozhovor a přeji Ti ve Tvém osobním i profesním životě zdar a plnost Božího požehnání.

Kateřina Brichácinová

Inzerce

Paulas, Jan; Kutil, Tomáš

Pintířová, Angelika: Padá mi to z nebe

Jak může přežít řeholnice v pastáku? Jak se ošetřuje prezident? Jak hovořit o víře v dnešní době? Jaké to bylo, vstoupit za komunistů do tajné řehole? Může řeholní sestra sledovat MS v hokeji, pít pivo a být aktivní na Facebooku? Nebo dokonce mít v rozhlasu svůj pořad a kamarády mezi předními sportovci? Tyto a mnoho další otázky zodpovídá v knižním rozhovoru bormejka Angelika Pintířová. Dotýká se nejen palčivých témat dnešní doby, jako je rozpad rodinných vztahů, dědictví komunismu v nás či výchova delikventní mládeže, ale dává nahlédnout i do svého životního příběhu. Patří do něj šťastné dětství na vesnici, ochotnické divadlo, utajený život řeholnice za komunismu, studium na DAMU, cestování po Sibiři či jízda na koloběžce. Je to příběh řeholnice, které celý život padají z nebe nejrůznější výzvy. A ona je zvedá!

Jan Paulas (* 1965) je publicista a redaktor Katolického týdeníku, autor řady knižních rozhovorů (např. s opatem Vítem Tajovským, Anselmem Grünem, Tomášem Špidlíkem aj.).

Tomáš Kutil (* 1986) je novinář a politolog, vedoucí zpravodajství v Katolickém týdeníku.

brož., 240 s., 319 Kč

Novoroční zamyšlení

Konec starého a začátek nového kalendářního roku je pro hodně lidí a také pro celou společnost výzvou k bilancování a stanovení nových úkolů. Zvykli jsme si v této souvislosti větší argumentovat svobodou a demokracií. S nadcházejícím velkým výročí založení ČSR budou různí komentátoři používat známé citáty TGM. V poslední době se tak často ozývá Masarykova okřídlená věta, „demokracie je diskuse“. Bohužel ti co se touto větou ohánějí, zapomínají na povzdech, který prezident Osvoboditel pronesl: „Tož demokracii bychom měli, teď ještě ty demokraty“.

A vida, v tom je ono „jádro pudla“ jak pravil Goethe ve scéně, kde z pejska ve Faustovi vyskočí Mefistofeles. Když některým „také“ demokratům dojdou argumenty, začnou se ohánět jiným oblíbeným tématem. Tím je spravedlnost... Obecně by měla být jednáním v souladu se zákonem, pravidlem vztahů mezi lidmi.

Pro křesťana spravedlnost patří ke čtyřem základním biblickým ctnostem. Jdou pěkně za sebou: střídmost, opatrnost, spravedlnost a síla. Střídmost vede nejenom k opatrnosti v jídle, ale také k opatrnosti v jednání. Opatrnost v jednání by měla vycházet ze stavu naší duše, našeho srdce. I srdce dnešního křesťana má být vedeno jednotou víry a rozumu. Žádná slepá vášeň, mnohdy zcela zastiňující rozum. Ovládnutím emocí v myšlení a jednání je člověk ve volném projevu vnímán jako spravedlivý. A ve spravedlnosti a jejím působením navenek je síla člověka, síla lidského společenství. Před 100 lety snila společnost o bohaté soběstačnosti samostatného státu. Bohužel nestalo se tak, protože i tehdy působila kletba stranickosti, kdy účelové zájmy byly prvními, zatímco zájmy národa posledními.

Pan kardinál Vlk kdysi reagoval na vyjádření Václava Klause o ekonomické transformaci tím, že je také třeba realizovat „transformaci srdce“. Na rozdíl od bývalého prezidenta, který tento argument odbyl slovy, že „transformaci srdce nezná“ cítíme dnes na začátku nadcházejícího kalendářního roku, pravdivost slov zvěčnělého arcipastýře. Cesta k tomu, být skutečnými demokraty, vyznávajícími ideál čisté, nesobecké spravedlnosti, vede právě přes transformaci srdce. Novoročním předsevzetím by proto mělo být úsilí zvládnout uvedené čtyři základní ctnosti tak, abychom jimi žili, aby každý z nás dokázal své srdce transformovat.

JUDr. Jan Kotous

Foto: Misijní klubka

Společná pouť Misijních klubek dvou

Pouť dětí a rodin Českobudějovické a Královéhradecké diecéze za povolání našich dětí a za děti, které si Pán už k sobě povolal, začala v sobotu 9. prosince ráno na různých místech republiky.

V Českých Budějovicích, Lukavci, Táboře a okolí, v Proseči malí misionáři dlouho nevyspávali. Například vlak z Českých Budějovic vyjžděl v 6:53. V Táboře přistoupila další skupina a tak přes centrum Prahy k Jezulátku z jihu Čech putovalo přes 50 dětí a rodičů. Celkový počet 120 doplnilo klubíčko z Lukavce a Proseče v karmelitánském kostele na Malé Straně. Zde čekal P. Karel Mec, omi, současný misionář mezi mládeží v německé Fuldě a budoucí misionář v Zimbabwe. Pro mši svatou vybral texty o misionářích a v kázání všem připomněl náš život v plnosti, který máme v Bohu, a naše vyslání tuto radost a plnost přinášet do světa. Beze strachu, i prorok Izaiáš z prvního čtení se obával, ale Bůh požehnal jeho ústům a dodal mu odvahu. Prosečské klubíčko si připravilo na začátek liturgie krásný taneček, v obětním průvodu děti i rodiče otci Karlovi přinášeli červená srdíčka za své a svěřené děti a bílá srdíčka se jmény dětí, která už Pán povolal k sobě. Byl očekáván jeden budoucí misionář, P. Karel, ale na konci mše svaté se náhle zjevil P. Anastazio z karmelitánské misie ve Středoafrické republice, které mu dětská misijní pouť rozhodně udělala radost, a důrazně všechny vyzval k častější návštěvě Pražského Jezulátka. To je výzva! Program poutě pokračoval společným obědem a programem u sester boromejek u sv. Karla Boromejského pod Petřínem. Po obědě se měly děti možnost více seznámit díky hrám, v nichž se promíchaly skupinky z diecézí již ráno rozdělené podle barev světadílů. Takže se např. jako modrá Austrálie a Oceánie sešly děti z Lukavce a Proseče a měly možnost si spolu zasoutěžit. Stanoviště se zaměřila tematicky na sobotní den – bylo možné řešit kvíz o Pražském Jezulátku, ale i vystoupat společně na K2, přenést klokaní mládě nebo si zatančit domorodý tanec. K pouti nedílně patří cesta za Bohem i trocha nepohodlí, společná setkání a cesta, a malinko pouťových atrakcí (což naplnila adventní Praha měrou vrchovatou). To vše se v tomto dnu odehrálo. Bohu a všem díky.

Hana Koukalova

Hrabě Jan Nepomuk Buquoy, polozapomenutý reformátor sociální péče

Nedílnou součástí osvícenství v 2. polovině XVIII. století je deklarování přirozených lidských práv na život a důstojnou existenci. Osvícenské teorie se záhy promítly na našem území rovněž do pokusů nově organizovat chudinskou péči – předchůdce dnešní sociální péče. Průkopníkem těchto snah byl Jan Nepomuk hrabě Buquoy (28. 6. 1741–18. 4. 1803).

Jeho panství Nové Hradky se stalo východiskem pro dvě zásadní tereziánské reformy. Školské reformy pro Čechy z roku 1772 a posléze v roce 1779 pro reformu chudinského zřízení. Školská reforma vycházela z prací kaplického děkana, pozdějšího vyšehradského probošta a litoměřického biskupa Ferdinanda Kindermanna (1740–1801). Měla samozřejmě vliv i na sociální oblast. Cílené a soustavné vzdělávání venkovského lidu, které tvořilo obsah reformy, přispívalo zákonitě k prevenci chudoby a jejích negativních dopadů.

Reforma chudinské péče na panství Nové Hradky začala založením chudinského podpůrného fondu s omezenou dobou platnosti. Po jeho vyčerpání pověřil hrabě svého tajemníka Bernarda Josefa Spatzierera vypracováním plánu chudinského ústavu. V něm byla zcela nová role určena duchovním správcům farností. Systém ztotožnil jejich obvody s chudinskými okrsky. Řízením byl vedle faráře, pověřen volený „otec chudých“ a účetní. Vycházelo se z logického předpokladu, že jedině duchovní správce je nejlépe seznámen se skutečnou sociální situací ve svém obvodu. Základ takto realizované sociální péče tvořila teorie užitečnosti, rozlišující mezi chudými práce schopnými a práce neschopnými. Celý systém byl doprovázen adresnou a podrobnou statistikou, dokladující nejen počet příjemců dávek a realizovaných podpor, ale měl nasměrovat i vhodná preventivní opatření.

Pozitivní výsledky chudinské péče na panství Nové Hradky zaujaly nejen vlastníky sousedních jihočeských panství (Schwarzenbergové nebo Paary – Terezie Paarová byla manželkou Jana Nepomuka), ale i samotného císaře Josefa II. Motivován úspěchem soukromých iniciativ v jižních Čechách, vydal císař 16. 4. 1781 direktivu, podle níž měla být v monarchii realizována nová a současně reorganizovaná dosavadní péče o nemocné a chudé. Základním rysem reformy, podobně jako u ostatních reforem Josefa II., byl centralismus spojený s úzkou specializací. Již existující ústavy byly zrušeny a založeny nové, odpovídající uzákoněnému systému. Vše mělo být podřízeno

jedné charitativní organizaci s názvem „Společnost lásky k bližnímu“. Z důvodu kontroly financování všechny sociální instituce monarchie přešly pod centrální správu a podléhaly státnímu doзору. Za tímto účelem bylo v roce 1782 založeno vrchní nadační ředitelství a Buquoy byl postaven do jeho čela. Organizační změny vyvrcholily v roce 1784, kdy císař založil Dvorskou nadační komisi a Buquoye jmenoval jejím prezidentem. Komise řídila komplexně oblast zdravotnictví a sociální péče v celé habsburské monarchii, včetně Uher a habsburského Nizozemí, a stala se tak přímým předchůdcem současných ministerstev zdravotnictví a sociálních věcí.

Přes zřetelně pozitivní výsledky se během doby Buquoyovy záměry a cíle jeho panovníka od sebe vzdalovaly. Císař spatřoval účel reforem v odstranění žebroty, kdežto Buquoyova koncepce směřovala k zavedení účinných preventivních opatření. Ukázalo se rovněž, že soukromá, byť regulovaná dobročinnost pro chod chudinských ústavů nestačí, a proto je nezastupitelná státní intervence. Tuto koncepci Josef II. odmítl. Když byly v roce 1787 chudinské ústavy realizovány v celém habsburském soustátí, Buquoy ze státní služby odešel. Nadále se věnoval sociální péči a dalším iniciativám podle svých představ na svých panstvích, kde také v Nových Hradech 18. dubna 1803 umírá.

Buquoyovy pokusy o reformu chudinské péče přinesly řadu pozitivních výsledků. Poprvé bylo např. v Evropě statisticky podchyceno sociální složení obyvatelstva a příčiny jeho chudoby. Byla rovněž zvýrazněna role člověka – občana při řešení sociálních otázek společnosti a státu, založená na teorii užitečnosti a pracovní schopnosti. Práce novohradského hraběte Jana Nepomuka Buquoye otevřela cestu k novému, modernímu pojetí sociální péče.

JUDr. Jan Kotous

Být přeborníky dialogu

abychom byli staviteli MÍRU.

Opravdovou mocí je Boží slovo.

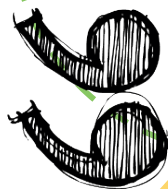
Když myslíme na moc, snadno ji spojujeme se silou mocných, která často způsobuje nadvládu a spory mezi lidmi i národy.

Boží slovo nám však ukazuje, že skutečnou mocí je láska, taková, která se projevila v Ježíšovi.

Láska k lidstvu

Ježíš prošel veškerou lidskou zkušeností včetně smrti, aby nám otevřel cestu k osvobození a k setkání s Otcem.

Díky němu se ukázala mocná láska Boží k lidem.

**Tvá pravice,
Hospodine,
velkolepá v síle...**

(Ex 15,6)

Dialog probíhá tímto způsobem:

Postavíme se **na stejnou úroveň**;

Jako náš partner, ať je to kdokoli;
Pak mu nasloucháme a v sobě přitom vytváříme **dokonalou prázdnotu...**

Tímto způsobem **přijímáme druhého do**

sebe a chápeme ho...
protože byl druhý **vyslechnut s láskou**,

bude mít chuť **vyslechnout si i naše slovo.**

Když se na sebe podíváme, musíme si upřímně přiznat svá omezení.

Právě zde však můžeme zakoušet Boží lásku.

Bůh totiž chce, aby všichni lidé, jeho děti, byli šťastní, a proto je neustále k dispozici, aby nabízel svoji mocnou pomoc těm, kteří se s pokorou odevzdají do jeho rukou, aby budovali společné dobro, pokoj a bratrství.

Využijeme v tomto měsíci našich každodenních kontaktů, abychom navázali nebo upesnili vztahy plné úcty a přátelství s jednotlivci, s rodinami i s komunitami z jiných než vlastních...

Obrázky si vybarvi a přemýšlej, jak bys podle toho mohl/a „žít“ i ty?

Židovský národ zakusil, že Bůh mu je vždycky nablízku a že mu pomáhá v těžkostech.

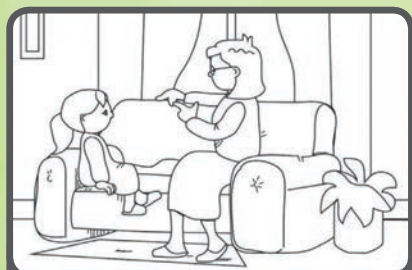

**Osvobodil ho, když byl v otroctví
v Egyptě, a dovedl ho až do
zaslíbené země.**

**Když Ježíš přišel na zem,
naučil nás, že opravdová moc
spočívá v lásce ke všem.**

Tao Tao ze Šanghaje: Odvaha dělat velké věci s láskou.

**Tao Tao se od maminky dověděla,
že se tatínek rozhodl od nich odejít
a jít bydlet někam jinam.**

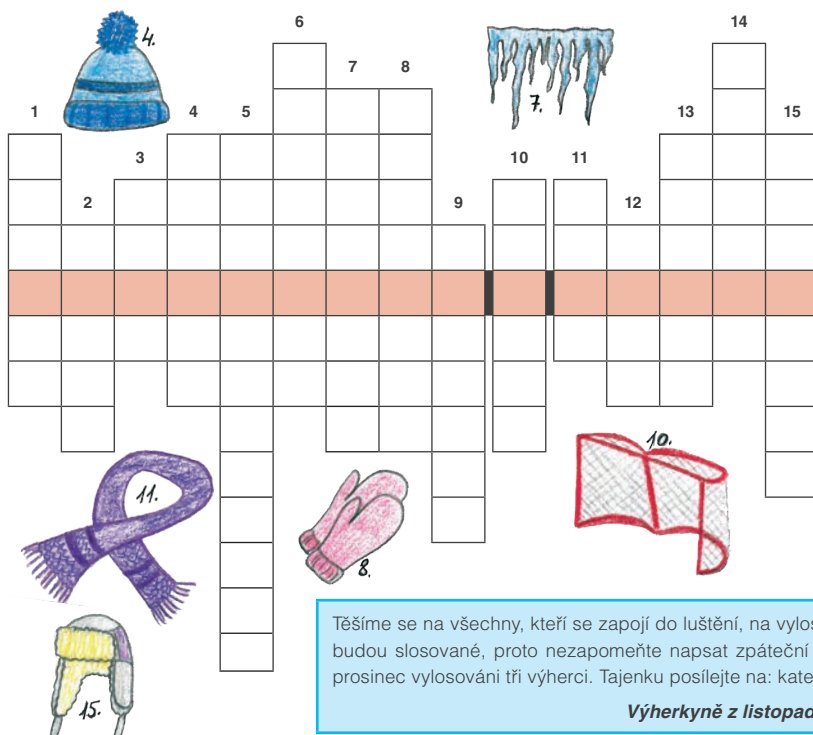

Tao Tao to moc mrzelo, ale přijala to a snaží se mít tatínka ještě víc ráda pokaždé, když ji přijde navštívit.

**Její maminka napsala: „Velmi mne
moje dcera oslovila. Nemyslela jsem
si, že by mohla být tak statečná.“**

Co má opravdovou sílu? Moc? Sláva? Vojsko? Odpověď najdete v tajence.

Těšíme se na všechny, kteří se zapojí do luštění, na vylosované čeká sladká odměna. Všechny správné odpovědi budou slosovány, proto nezapomeňte napsat zpáteční adresu. Vzhledem k svátku narození Ježíška, budou za prosinec vylosováni tři výherci. Tajenku pošlete na: katechetky@dicb.cz.

Výherkyně z listopadového čísla Setkání je Josefka Oušková. Gratulujeme!

Slova díků a uznání

Kdykoliv uslyšíme pojmy „Zelená hora a Jan Nepomucký“, zcela určitě se nám vybaví památka poutního kostela sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře ve Ždaru nad Sázavou.

Dovolím si v této stati uvést na prvním místě patrona české země, mučedníka 15. století sv. Jana Nepomuckého a zcela určitě se nám musí na cestě našeho putování vybavit západočeské město Nepomuk. V církevním uspořádání však zapadá do česko-budějovické diecéze, takže si připomeňme nejen kostel sv. Jana Nepomuckého (založen 1639, obnoven r. 1688, dnešní podoba z let 1734–1738 pravděpodobně dle plánů K. I. Dienzenhofera).

Pod arciděkanství (z roku 1929) spadá také kostel sv. Jakuba st. (patrně z doby založení kláštera v letech 1142–1153, přestavba ze 13. st., zrušení r. 1786, regotizace v letech 1859–1860), dále obec Klášter s kostelem na severním úpatí Zelené Hory (založen v letech 1144–1153 cisterciáky z Ebrachu, stavěn ve druhé pol. 13. st., roku 1420 dobyt a pobořen. Dnes kostel sv. Markéty z let 1861–1862).

Dalším významným objektem je kostel na Zelené Hoře (gotický z 15. st., roku 1688 postaveno trojlodí, oratoř a zákristie), který od roku 1939 patřil pod správu armády, církevně nebyl využíván a včetně ostatních objektů byl „znám a oslavován“ jako bašta Švandrlíkových Černých baronů.

Právě tento kostel s původním zasvěcením Nanebevzetí Panny Marie má svou významnou historii. První zmínka o původním hradu pochází z doby Přemysla Otakara II. (r. 1221), souvislost se založením cisterciáckého kláštera. Roku 1465 zde založena Jednota zelenohorská jako odbojný spolek proti Jiřímu z Poděbrad. V letech 1669–1696 hrad přestavěn rodem Šternberků na barokní zámek s poutním kostelem. Roku 1817 zde byl objeven Rukopis zelenohorský. V roce 1938 přešel do majetku státu, v roce 1947 byly sbírky otevřeny i pro veřejnost. Po roce 1948 tady armáda umístila vojsko PTP a dál užívala až do roku 1990. V roce 1992 objekt převzala obec Klášter, pronájem soukromé osobě však nebyl zdařilý. Od roku 2010 smlouva s francouzskou CCEC na 60 let, ale v roce 2002 opět vypovězena.

Nejspíš bychom byli špatnými farníky, kdybychom nepřipomněli oblíbený výjev, jak sv. Vojtěch vyprošuje na Ze-

lené Hoře české zemi déšť. Ten přišel a všechno se zazelenalo... Právě v tomto znamení je kostel nyní znovu předáván církevnímu společenství. Oltář ve tvaru lipového listu jako stromu života na svém vrcholu zobrazuje Svatou Trojici. Boží oko se zeleným sklem, holubice Ducha svatého ve žlutém skle a Boží syn symbolizovaný eucharistií s červeným křížem. List je vyroben z nerez oceli leštěné do zrcadlové plochy. Tato kombinace materiálu má podle

autora Václava Česáka odrážet původní barokní architekturu a nerez ocel symbolizovat nezničitelnost víry. Pod tím z bronzu ulitá socha Panny Marie Zelenohorské, vycházející z původní barokní podoby a jejíž originál je dnes ve Vídni ve františkánském kostele sv. Jeronýma nedaleko Dómu sv. Štěpána. Na patě oltáře je dosud prázdný kroužek, do kterého má být vsazen kámen z Ebrachu, odkud sem mniši přišli. Záměrem je získat pro oltář i ostatek sv. Vojtěcha.

To nejpodstatnější na závěr. Slavnostní mše s odhalením oltáře a následným požehnáním sochy Panny Marie (oltář posvěcen slouženou mší svatou) za účasti emeritního biskupa plzeňského Mons. Františka Radkovského se uskutečnila v neděli 25. 6. dopoledne. Koncelebranty byli zdejší administrátor ing. P. Jiří Špiřík a do nedávna zde působící ing. P. Vítězslav Holý. Ten byl v době svého působení také iniciátorem a s dalšími aktéry včetně starosty obce Klášter Z. Bartošky k obnově tohoto poutního místa. Hudební doprovod obstaral sbor Canto nepomucenum a chrámový sbor.

V úvodu bohoslužby otec biskup připomněl tradice českého národa i důležitost tohoto okamžiku návratu zdejšího stánku Božího k účelům podle záměru našich předků. Připomněl i důležitou vazbu na den konání, bezprostředně po svátku sv. Jana Křtitele a Neposkvrněného Srdce P. Marie.

Při bohoslužbě slova zazněna při 1. čtení slova podle proroka Izaiáše, žalm „Buď veleben Hospodin, nyní i na věky“. Ve 2. čtení slova z listu sv. Pavla Efezanům „Pochválen buď Ježíš Kristus...“ Evangelium podle sv. Lukáše – „Anděl Gabriel byl poslán...“

Otec biskup ve své promluvě nastínil úlohu srdce člověka, když přestane-li bít, je konec. Bůh dal člověku svobodu, ale ten ji zneužívá. Proto se stal člověkem, ale nebyl přijat. Musela tu být ale jeho Matka... Vysvětlil těžkost Mariina rozhodování, když žili snoubenci tehdy odděleně, přijala sestoupení Ducha svatého, jistě nepochopitelného, a její „fiat“ – rozhodnutí srdcem. Jak se žije dnes (neúplné rodiny, potraty, asistovaná reprodukce). Bůh sestoupil do života lidstva, P. Maria přijala toto poslání a řekla své ano. I veškeré naše rozhodování má být dobré a správné. Ptát se, co od nás Bůh chce. Rozhodnutí z dobrého srdce...

Po mši svatě sdělil přítomným své poznatky, strasti s realizací i radosti z vykonaného díla jeho autor Václav Česák. Zároveň poděkoval všem, kdo mu byli nápomocni. Kamarádům, kteří odpracovali stovky hodin, biskupu Radkovskému za první posilu duchovní, za další kardinálům M. Vlčkovi a D. Dukovi, firmě z Kasejovic, ostatním přispěvatelům i starostovi obce Klášter.

Pan senátor Václav Chaloupek přidal osobní vyznání k Zelené Hoře, kde v okolí jeho babička a dědeček hospodařili, koncem sedmdesátých let zde byl na vojenském cvičení, modlil se za nemocnou dceru a v roce 1991 zde působil při natáčení Černých baronů. To vše jej k tomuto místu připoutalo. Je třeba nedopustit další devastaci našich památek, ale i národní identity. Budou volby, je naší nadějí si svobodu uhájit.

Náměstek Bax z Plzeňského kraje připomněl snahu o ničení nejen církevních památek, ale i snahu o jejich vymazání z vědomí lidí. Vrátila se nám svoboda, nebudme lhostejní jak k osudu Zelené Hory, tak i ostatnímu dění ve společnosti.

Starosta obce Klášter připomněl vznik záměru obnovy, starosti s organizací, zajišťování dotací. Jsou to pouhé tři roky, kdy jsme začali. Snažili jsme se spojit kulturní i duchovní poslání, jeli jsme do Norimberku zajistit kámen, díky sponzorům se v roce 2014 poprvé zámek rozzářil do tmy... Ano, dílo dokonáno jest. Díky všem.

S pokorou sobě vlastní před přítomné předstoupil předchozí správce farnosti P. Vítězslav Holý, aby i on se vyznal ze svých pocitů, starostí i současné radosti. Farníci mu vřele poděkovali, předali kytici a dlouhým potleskem ocenili jeho zdejší působení. Nechyběly ani osobní gratulace a pozvání k dalšímu setkání a slavení bohoslužeb... Na závěr uvedl, že tento oltář je bránou do nebeského ráje. Jeho osobní představou bylo – SOUZNĚNÍ.

Po slavnostní mši se v krátkém komorním vystoupení představili Edita Adlerová (mezzosoprán) a Daniel Klánský (baryton) s klavírním doprovodem Lukáše Klánského. Zazněly skladby Ave Maria, Biblické písně, Novosvětská, Panis Angelicus a další. Byla to působivá tečka za touto nedělní akcí. Obnova oltáře byla financována prostřednictvím grantového programu, Era pomáhá regionům (ČSOB). Jména všech sponzorů jsou uvedena na oltáři.

František Růžička

Hospic sv. Jana N. Neumanna obdržel Cenu veřejnosti Neziskovka roku

Foto: Jakub Hrab Nadace rozvoje občanské společnosti

Skleněnou trofej a finanční prémii obdržel prachatický Hospic sv. Jana N. Neumanna, o. p. s. 27. listopadu 2017 v pražském Divadle Archa.

Za dvanáct let svého působení tato obecně prospěšná společnost vybudovala a provozuje stejnojmenný lůžkový hospic v Prachaticích, domácí Hospic sv. Veroniky v Českých Budějovicích a Domov Matky Vojtěchy (zařízení pro osoby s Alzheimerovou chorobou v nejtěžší fázi tohoto onemocnění). Ve svých zařízeních dopřála důstojné umírání několika tisícům pacientů. „Je vidět, že křesťanské milosrdenství přetavené v laskavou a kvalitní péči oslovuje velkou část společnosti. Není třeba o víře mnoho mluvit, je lepší ji žít“, uvedl ředitel hospice Robert Huneš.

Ceny uděluje Nadace rozvoje občanské společnosti nejlepším neziskovým organizacím v České republice. „Ocenění Neziskovka roku je jeden z nejvhodnějších způsobů, jak zviditelnit profesionálně řízené neziskovky, představit příklady dobré praxe ostatním, a ukázat na kvalitu jejich práce, říká zástupkyně ředitelky NROS a manažerka Neziskovky roku.“

PhDr. Robert Huneš,
redakčně upraveno

Dny domácí hospicové péče v Pelhřimově již po šesté otevřely téma odcházení

Pro odbornou, ale i širokou veřejnost pořádala Oblastní charita Pelhřimov od 6. listopadu 2017 hned několik akcí v rámci šestého ročníku Dnů domácí hospicové péče.

V pondělí 6. listopadu dopoledne Charita uspořádala pro studenty pelhřimovského gymnázia přednášku „Sešit pro děti, kterým někdo zemřel“. V 17 hodin sloužil Mši svatou v kostele sv. Bartoloměje v Pelhřimově želivský opat Jáchym Šimek. Ten se pak také setkal s veřejností v Městské knihovně Pelhřimov, kde zaznělo spousta jeho moudrých a laskavých slov. Nechyběly jeho životní zkušenosti, doporučení zajímavé literatury, vysvětlení pojmů spojených s hospicovou péčí nebo to, že i smrt může být krásná. Jako nejdůležitější fakt opat připomněl, že umírající by především neměli být sami.

Na úterní konferenci 7. listopadu s názvem „Hospicová péče se netýká pouze dospělých“, určenou nejen pro odbornou veřejnost, se v prostorách Městského úřadu v Pelhřimově sešly zhruba čtyři desítky účastníků. První dva bloky byly věnované dětské paliativní péči. *„Poslední třetí blok jsme zaměřili na paliativní péči doma, v domově pro seniory a v nemocnici. Posluchači mohli porovnat paliativní péči u dětí z několika pohledů, protože v čele řečníků se vystřídal vrchní sestra novorozenecké JIP, sociální pracovnice, zdravotní sestra mobilního hospice a také zástupci Zlaté rybky, která plní přání nemocným dětem,“* přibližuje Mgr. Markéta Fuchsová, koordinátorka Dnů domácí hospicové péče z Oblastní charity Pelhřimov, a pokračuje: „Téma bylo těžké a došlo i na slzy. Moc rádi bychom poděkovali všem zúčastněným, že se o toto nelehké téma zajímají a chtějí se v této oblasti profesně vzdělávat.“

Čtvrteční workshop 9. listopadu v pelhřimovské nemocnici patřil pracovníkům z gynekologicko-porodnického oddělení a navázal na téma perinatální hospicové péče, péče o mrtvě narozené dítě a péče o rodičku po ztrátě dítěte. Domácí hospicovou péči Iris zastupoval multidisciplinární tým Oblastní charity Pelhřimov ve složení MUDr. Vendula Mazancová, sociální pracovnice Mgr. Jana Kůrková, koordinátor projektu Mgr. Markéta Fuchsová, psychologka Mgr. Denisa Vrbová a zdravotní sestra Petra Marynets, DiS. Z gynekologicko-porodnického oddělení se pracovního setkání zúčastnil primář MUDr. Tomáš Svoboda s vrchní sestrou Bc. Jitkou Plášilovou, s další lékařkou a sestrou

z oddělení. Cílem setkání bylo hlavně zmapovat potřeby porodnicko-gynekologického oddělení. „Mluvili jsme o tom, jak nyní probíhá porod plodu bez srdeční akce nebo s vadou neslučitelnou se životem. Účastníci se shodli na tom, že péče o ženy po ztrátě dítěte je v pelhřimovské nemocnici zajištěna, ale zatím chybí potřebná návaznost po propuštění. V nemocnici by uvítali psychologa, který by

s rodinami mluvil, ocenili by větší propojení s úřady, zajištěné zdravotně – sociálním pracovníkem. Prvním krokem ke změně je ovšem vzdělání pracovníků v dané problematice. Na závěr přínosného setkání padly jasné kroky, které by gynekologicko-porodnické oddělení uvítalo, a bylo tak lépe postaráno o celé rodiny po ztrátě dítěte.

Na závěr týdne se v pátek 10. listopadu v rámci Dnů domácí hospicové

péče již popáté setkali pracovníci pelhřimovské charity s pozůstalými na akci „Plamínek vzpomínek“. V úvodu setkání v městské knihovně zazněly skladby studentů ZUŠ a na hudební začátek navázal duchovním slovem pelhřimovský vikář Mgr. Josef Sláčík, který svou řeč zakončil společnou modlitbou. Setkání nebylo jen v duchu smutných vzpomínek, ale zavzpomínalo se i s úsměvem na mládí, plesy a zábavy.

Dny domácí hospicové péče 2017 v Pelhřimově zakončilo benefiční představení Jaroslava Duška Čtyři dohody v pátek 17. listopadu. Jak zaznělo z jeviště Divadla Lubomíra Lipského hned v úvodním slovu Mgr. Markéty Fuchsové, organizátorky akce z Oblastní charity Pelhřimov, 80 procent lidí si přeje zemřít doma, ale jen 20 procent lidí doma zemře. Tuto smutnou skutečnost se snaží domácí hospic pelhřimovské charity změnit. Práce mobilního hospice je založena na práci lékařů, sociálních pracovníků, duchovního, psychologa a také osobní asistentek a zdravotních sester. *„Díky pelhřimovským firmám a také kulturnímu zařízení, které toto benefiční představení podpořily, přispěje výtežek z akce na provoz Domácí hospicové péče,“* zmiňuje Bc. Martina Kábelová, ředitelka Oblastní charity Pelhřimov.

Zuzana Havlová

Ocenění Pečovatelka roku 2017 zamířilo do Pelhřimova

Zdravotní sestra a pečovatelka Oblastní charity Pelhřimov paní Anna Řádová převzala 7. listopadu ocenění Národní ceny sociálních služeb 2017 v kategorii Pečovatelka roku v terénních službách. Paní Řádová byla oceněna jako jedna z pěti finalistek při slavnostním vyhlášení na Novoměstské radnici v Praze, osobně jí popřála patronka akce, herečka Hana Maciuchová. Paní Řádová přišla do pelhřimovské charity před sedmi lety z pelhřimovské nemocnice, kde celý život pracovala jako zdravotní sestra. Nedovedla si představit, že by v důchodu přestala pomáhat lidem. Od té doby pracuje jako zdravotní sestra a pečovatelka domácí hospicové péče, osobní asistence a pečovatelské služby Oblastní charity Pelhřimov. „Tato práce mi dělá radost, těší mě, že se o lidi můžu starat, mám je ráda. Práce ve zdravotnictví mě bavila celý život. Na rozdíl od práce zdravotní sestry v nemocnici mám teď v domácím hospici větší klid na práci, starám se vždy o jednoho člověka. Můj obdiv mají lidé, kteří se o nemocného doma starají 24 hodin denně, což je pro dotyčného velký přínos. My jako pečovatelské pomáháme jen pár hodin denně. O to více si vážím toho, že nás vždy rodina velmi rychle přijme mezi sebe,“ říká skromně paní Anna Řádová.

Ocenění Národní ceny sociálních služeb vyhlásily už popáté Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR a Diakonie ČCE v rámci Národní ceny sociálních služeb. Cena si bere za cíl ocenit sociální pracovníky a pracovníky v sociálních službách, tedy pečovatelské, působící ve všech druzích sociálních služeb. Zároveň by měla zviditelnit práci jednotlivců, zvýšit prestiž a společenské uznání těchto profesí a podpořit pozitivní motivaci zaměstnanců v tomto nelehkém povolání.

Zuzana Havlová

Personalialia

A. Ustanovení:

R. D. JCLic. Mgr. Rudolf Hušek byl od **1. 12. 2017** jmenován **vikariátním sekretářem vikariátu Strakonice**. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti. Č. j.: 4065/2017.

R. D. ThLic. Ing. Zdeněk Gibiec byl k **5. 12. 2017** odvolán z funkce výpomocného duchovního farnosti **Dobrá Voda (u Českých Budějovic)** a farnosti **u kostela sv. Cyrila a Metoděje v Českých Budějovicích-Suchém Vrbném**, vikariát České Budějovice – město a s účinností od **26. 11. 2017** byl jmenován rektorem **Diecézně-misijního mezinárodního semináře Redemptoris Mater v Českých Budějovicích**, vikariát České Budějovice - město. Č. j.: 4069 a 4070/2017.

B. Exkardinace:

R. D. Mgr. Martin Brousil byl k **16. 11. 2017**, na vlastní žádost, exkardinován z Českobudějovické diecéze (č. j.: 3944/2017) a na základě inkardinačního dekretu arcibiskupství pražského (č. j.: A/2017/14041), byl následně inkardinován do Arcidiecéze pražské.

Všem jubilantům upřímně blahopřejeme.

C. Životní jubilea:

P. Ing. Mgr. Jiří Řehoř Žáček, OPraem. oslaví **17. 12. 2017** své čtyřicáté páté narozeniny.

R. D. Marek Antoni Donnerstag, Th.D. oslaví **12. 12. 2017** své padesáté narozeniny.

R. D. Mgr. Robert Paruszewski oslaví **8. 1. 2018** své padesáté narozeniny.

R. D. Ing. Mgr. Václav Salák oslaví **27. 12. 2017** své padesáté páté narozeniny.

R. D. Jan Löffelmann, JC.D. oslaví **24. 12. 2017** své šedesáté narozeniny.

Všem jubilantům upřímně blahopřejeme.

D. Výročí kněžského svěcení:

P. Jiří Kryštof Javůrek, OFMCap. oslaví **21. 12. 2017** své patnácté výročí kněžského svěcení.

K výročí kněžského svěcení upřímně blahopřejeme.

R. I. P.

První perníky z požehnané dílny doputovaly k dětem v Římě

Perníky z výrobní linky v Plané nad Lužnicí, kterou koncem srpna požehnal otec biskup Vlastimil Kročil, si počátkem prosince rozebraly děti v Římě. Stalo se tak u příležitosti premiéry pohádky Jiřího Stracha „Anděl Páně II. Ta byla pro tamní diváky předabována do italštiny.

V zaplněném sále sledovalo pohádku téměř 160 diváků a všechny perníky se rychle rozebraly. V rámci prosincové diecézní pouti do Říma ke cti sv. Mikuláše se perníky, sušenky a další produkty z požehnané výrobní linky společnosti Rej s.r.o. dostanou rovněž mezi sociálně slabé rodiny v Římě.

Miroslav Bína

Za pět minut vyřízeno

Úpadek, platební neschopnost, dluh, exekuce... slova, která v běžném člověku vyvolávají obavu, i když řada z nás se domnívá, že se nám nic podobného stát nemůže. Jsme přece rozumní a známe své možnosti. Ovšem cesta do sítě dluhů a obtížných splátek je relativně jednoduchá a „schůdná“ téměř pro každého z nás. Právě vysoká četnost nabídek na takzvané nebankovní úvěry spojená s rychlým vyřízením za několik minut nebezpečí výrazně navyšuje.

Foto: Lucie Horníková / Člověk a víra

Vánoce, Vánoce odcházejí

Vánoční svátky jsou z pohledu půjček skutečně rizikovým obdobím. Podle nejnovějších dat společnosti KRUK Česká a Slovenská republika, která se specializuje na správu pohledávek a pomáhá lidem zbavit se dluhů, se v souvislosti s nákupem dárků a jiných „nezbytností“ zadluhuje 15 % obyvatel. Nejčastěji jsou to tzv. spotřebitelské úvěry, a to v řádu několika tisíc až desítek tisíc korun.

Touto nepříjemnou zkušeností si prochází i třicátnice Jana, která si před dvěma lety půjčila na vánoční dárky dvanáct tisíc korun. „Nechala jsem se zlákat reklamami na krásné Vánoce, hlavně skvělé dárky pro děti. Byla jsem tehdy zaměstnaná, splácet jen tisíc korun měsíčně, navíc s odkladem splácení za tři měsíce, mi přišlo naprosto bez problémů. Ovšem po Vánocích jsem o práci přišla, po-

řádně ji nemám dodnes, a splácet jsem prostě nezačala včas. Nikdo mě nekontaktoval, ani mě nenapadlo, že by mohl nastat nějaký problém. Ale chyba. Když jsem poslala první splátku asi za 4 měsíce, napsali mi, že děkují, ale vzhledem ke zpoždění mi naskočil úrok téměř třicet procent plus náklady za správu půjčky a podobně, která se tak rázem vyšplhala téměř na třicet tisíc korun, a dluh narůstá každou splátkou, již přesně nesplátím k určitému datu, pokud ten měsíc nevyjdu s penězi. Hrůza,“ vypráví se slzami v očích Jana.

Magické RPSN

...čili roční procentní sazba nákladů, v sobě často s úspěchem skrývá řadu dalších poměrně vysokých poplatků a utajenou manipulaci s klientem. Někdy ji doprovází právě ono zmiňované odložení splátek, což je opravdu velký

chyták. Již více než rok platí novela zákona o spotřebitelském úvěru, ovšem nejvyšší možná úroková sazba není v českém zákonodárství stanovena, přestože se o tom uvažuje, a i když zakazuje tzv. lichvu, není určena její přesná hranice.

Chudoba nad poměry

Rychlé, většinou nebankovní půjčky, s sebou nesou kopec problémů. Kromě jednoduchého vyřízení, často online, kdy stačí číslo účtu, občanského průkazu a telefon, nabízejí půjčku i bez prověření. A většina klientů takových společností jsou lidé ve své podstatě velmi chudí. Půjčují si lidově řečeno na lepší život, než si ve své situaci mohou dovolit, neumějí se svou chudobou nakládat. Jejich výdaje překračují příjmy, přesto jsou ochotni si znovu půjčit, aby si mohli koupit třeba nový telefon nebo tablet. „Často slyšíme, že se tito dlužníci, kteří žijí v pronajatém bytě nebo na ubytovně, hájí slovy ‚nic nemám, nic mi nemohou vzít‘, ale to tak není. Přicházejí exekuce na plat, ale i na některé sociální dávky, pokud jsou bez příjmu, navíc dluhy se i dědí,“ vysvětluje Hana Francová, odbornice na sociální politiku působící na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích a dodává, že skupinou nejsilněji ohroženou dluhovou pastí jsou dnes zřejmě právě dlouhodobě nezaměstnaní.

Co je v domě, není pro mě

Ale nejsou to jenom spotřebitelské úvěry nebo nebankovní půjčky. I půjčka v prověřeném a solidním bankovním ústavu se může stát neskutečnou přítěží. „Syn se dostal s podnikáním do potíží, má exekuce,“ vypráví Zdeněk, který už překročil hranici seniorského věku, „prosil mě, abych si vzal půjčku, normálně v bance, že ji bude splácet za mě. Potřeboval peníze nutně, dokonce mi nabídl jakousi smlouvu, ve které se zavazoval ke splácení. Půjčku však splácet nezačal. V bance mi poradili, ať to dám k soudu, ale přece neudám vlastní dítě. Tak splácím, ale nevím, jestli to vůbec do smrti stihnu všechno zaplatit,“ dodává Zdeněk.

Zadlužení seniorů je častější, než bychom asi čekali. Navíc je komplikuje stud na svoji ‚hloupost‘, zamlžování pravdy o skutečném stavu věcí, odkládání řešení. Stává se, že i za relativně malou částku v řádech desítek tisíc se upíšíou k ručení bytem nebo domem, o který následně přijdou.

V zásadě platí, že pokud si člověk uvědomí, že není schopen splácet, ihned musí situaci začít řešit. Téměř v každém městě jsou dnes dluhové poradny, občanské poradny, či poradny při finanční tísní, kde s ochotou poradí i s rodinným rozpočtem. Podobnou pomoc je možné nalézt na internetu. Obecně vždy platí zásada: Pokud si už půjčit zkrátka musíte, pak raději v bance, a to jen po řádném přečtení smlouvy, kterou si můžete v klidu vzít domů, prostudovat, nebo nechat přečíst v poradně a zjistit, zda jsou podmínky pro vás bezpečné, splácení schůdné, a pak teprve podepsat.

Martina Hrušková

Každý den je bojem o přežití nás i naší duše

Stojíme na prahu nového roku 2018. Liturgický rok jsme ale začali už první adventní nedělí 3. 12. 2017. Není nadto dobře začít, a kdo začal dobře rok liturgický, má „náskok“ při vstupu do nového roku občanského. Čím se lze do roku 2018 vyzbrojit, abychom mohli proměňovat svůj život k obrazu Božímu a skrze to i životy druhých, ukazuje následující zpráva o adventní duchovní obnově pro rodiny v milé spolupráci Diecézního centra pro rodinu s Rodinou Panny Marie.

Krátký advent 2017 zahájila naše rodina spolu s ostatními rodinami už podesáté v novohradském klášteře Božího milosrdenství. Spolu s manželem vnímáme tento vzácný čas jako neocenitelnou nabídku pro celou rodinu vystoupit z každodenního stereotypu rodinného života a vstoupit společně na práh adventu, ať je to při společném pletení adventních věnců, při setkání s radostmi a starostmi ostatních rodin, při setkání se zajímavými lidmi a kněžími.

Letos byli pozváni dva zcela rozdílní a přitom vynikající lidé – mladý nositel nejvyššího státního vojenského vyznamenání Kříže obrany státu nadrotmistr Milan Ježek a zkušený kněz, svěží osmdesátník P. Pavel Kuneš.

Obojí mne velmi oslovilo – jak životní poselství P. Pavla Kuneše – „Teprve když jsem přišel na to, že nejsem víc než ostatní, se můj život otevřel“ a „Co jsem já, abych se povyšoval nad druhého člověka“ stejně jako svědectví vojáka, který má osobní zkušenost s válkou v Jugoslávii a Afganistánu a který mj. řekl: „Válku chce ten, kdo ji nezažil.“ Oba však spojovala poctivost a úcta k druhému člověku. Byl jsem moc potěšen setkáním s vojákem a knězem, kteří mají srdce na pravém místě.

Milan Ježek se věnoval dětem, kdy je učil přežít v přírodě – jak si v zasněženém lese vykřesat oheň, ohřát vodu a vybudovat provizorní příbytek. Pater Kuneš jim zas byl k dispozici se svým vlídným a otevřeným srdcem a mohly se ptát, na co chtěly. Nejvíce je zajímalo, jaké je to v nebi a jaké v pekle. Odpověď byla zajímavá – křesťanství je odpovědí na to, jak žít dobře svůj život dnes a nyní. A k tomu zazněl pro nás zásadní vzkaz: Pán Ježíš je realista a i Vy buďte realističtí.

Alena Poláčková, redakčně upraveno

Služby v diecézi se ujali tři noví akolyté

Kandidáti z českobudějovické diecéze přijali dne 26. listopadu 2017 z rukou otce biskupa Vlastimila Kročila službu akolyty. Bohoslovec Miroslav Štrunc, pastorační asistent Jan Rothschedl a Martin Vávra CFSsS se tak ujali služby. Služby přijali v katedrále sv. Mikuláše při nedělní „Slavnosti Ježíše Krista Krále“.

„Byli jste povoláni ke službě akolytů a máte se podílet na službě Církve zejména při slavení Eucharistie. Církev vám svěřuje úkol pomáhat kněžím a jáhnům. Mějte stále na paměti toto své zvláštní pověření, usilujte o prohlubování svého vztahu ke Kristově oběti, abyste se stále více našemu Pánu podobali. Ať vás při vašem konání vždy povzbuzuje radostné vědomí, že účastí na jednom chlebu budete s ostatními tvořit také jedno tělo. Proto upřímnou láskou milujte tajemné tělo Kristovo a tuto lásku dosvědčujte. Tak naplňujte příkaz našeho Pána, který dal apoštolům při Poslední večeři“, řekl k jejich službě otec biskup Vlastimil Kročil.

Akolyta (z lat. scoluthus = ten, kdo slouží) vykonává služby v církvi ve volném čase z pověření biskupa nebo duchovního správce farnosti. Může pomáhat s podáváním Nejsvětější svátosti oltářní (svatého přijímání) a být pověřen vystavováním svátosti oltářní při adoraci. Není-li přítomen kněz ani jáhen, může pověřený akolyta vést bohoslužbu slova.

Miroslav Bína

Foto: Miroslav Bína

Adventní výstava nabídla díla dvou autorských generací

Výstava betlémů z přírodních materiálů a výtvarných prací „Vánoce včera a dnes“ zachycující představy o slavení vánočních svátků byla otevřena v chodbě kláštera na Piaristickém náměstí v Českých Budějovicích denně od 5. do 22. prosince 2017.

Foto: M. Bína

Jednalo se o výběr prací autorky Jany Pulcové a 450 obrázků žáků základních škol a uživatelů služeb domovů pro seniory. Ti je vytvořili v rámci výzvy Diecézního katechetického střediska a zaslali na středisko v průběhu listopadu.

„Sešlo se nám množství obrázků od dětských autorů, ze kterých jsme vybrali určitý průřez. Tematicky se objevují obrázky vyjadřující Štědrý večer a často i rodinnou pospolitost a štěstí u jednoho stolu, či adventní přípravu na slavení Vánoc. Představy seniorů se pak vracejí k prožívání Vánoc v jejich dětství“, popsala za organizátory téma výstavy Martina Fürstová z Diecézního katechetického střediska, podle které jsou si obrázky různých generací mnohdy velmi podobné.

„Autoři vystavených prací měli jako předlohu krásnou inspiraci, protože se zde vyskytují barvy plné naděje a radosti. Inspirace narozením Spasitele je na těchto dílech znát. Jak dnes vidíme, i pomocí obyčejných materiálů lze vyjádřit věci hluboké a často pro nás neproniknutelné – tajemství, které se odehrálo v betlémské chýši. Dnes můžeme obdivovat fantazii tvůrců, která je darem od Boha a vyjadřuje hloubku lidského srdce“, řekl v úvodu vernisáže generální vikář Mons. David Henzl.

Výstava, kterou připravilo Biskupství českobudějovické, Diecézní katechetické středisko a Spolek Most, navázala na projekt „Vstupy do škol a domovů pro seniory“, který kromě prohlídky výstavy nabízí také vánoční program – ať už v daném domově pro seniory či škole anebo realizovaný při návštěvě školního kolektivu na výstavě.

Miroslav Bína

Setkání s Písmem Svatým

Liturgická čtení v 2. a 3. neděli v mezidobí (14. a 21. ledna), tedy hned po neděli Křtu Páně, jsou si velmi podobná. Evangelium 2. neděle pochází z evangelia sv. Jana (1,35–42), o 3. neděli se čte úryvek z evangelia podle Marka (1,14–20). V obou případech se jedná o povolání Šimona Petra, jeho bratra Ondřeje a v Markově evangeliu i Zebedeových synů Jakuba a jeho bratra Jana. Jak je zvykem, obě evangelia jsou doplněna starozákonním čtením, které příslušné pasáže „komentuje“. Stejně jako obě evangelia i tato starozákonní čtení, z 2. knihy Samuelovy a z prorocké knihy Jonáš, popisují povolání proroka či jeho poslání, a právě na tento starozákonní komentář se nyní zaměříme.

3. kapitola 2. knihy Samuelovy popisuje, jak Bůh oslovil malého chlapce jménem Samuel. Bude z něj velký pro-rok (1. i 2. kniha Samuelova nesou právě jeho jméno) a bude zprostředkovávat Boží slovo izraelskému lidu. Bůh oslovil Samuela v době, kdy „Hospodinovo slovo bylo vzácné“ (1Sam 3,1), tj. Bůh se odmlčel, Izrael si šel svou cestou a jeho kněží, synové kněze Eliho Chofní a Pinchas zneužívali své kněžské moci. Povolání Samuela znamená nový začátek, Boží znovuožvání se svému lidu. Je prvním krokem Boží snahy opět se ujmout vedení svého lidu. A Bůh začíná právě tím, že osloví jednoho malého, nic netušícího chlapce. Chlapec ani netuší, kdo jej vlastně volá, a Boží volání si spleté s voláním kněze Eliho. Ten však brzy pochopí, kdo malého Samuela volá, a naučí jej správné odpovědi: „Mluv, Hospodine, tvůj služebník poslouchá.“ Podobně i Boží Syn začíná svou činnost tím, že oslovuje neznámé, prosté rybáře, kteří netuší, co je čeká, odpověděli na toto „volání“ kladně. Ale i zde, stejně jako v 1. knize Samuelově, začíná Bůh volbou svých služebníků, proroků a apoštolů, mezi prostými obyvateli země.

Případ proroka Jonáše, o němž hovoří 3. neděle v mezidobí, je odlišný. Vybraný text čtený při bohoslužbě vypadá idylicky. Popisuje, jak Bůh oslovil Jonáše a poslal jej do Ninive, aby tam oznámil jeho slovo. Když Ninivané uslyšeli o božím rozhodnutí je zničit, všichni svého jednání začali litovat, postili se a změnili své jednání. Boží odpověď na to bylo odpuštění a rozhodnutí ponechat město na živu. Co však patrně z důvodu délky textu zůstává v liturgickém čtení zamlčeno, je to, kdo byl vlastně Jonáš a jak k celému

svému povolání přistupoval. Boží oslovení, o němž slyšíme v liturgickém čtení, je druhé v pořadí. Když Bůh oslovil Jonáše poprvé (Jon 1,1n.), Jonáš je odmítl brát v potaz a rozhodl se před Bohem a jeho úkolem utéci na opačný konec země, do dalekého Taršíše. Až když v rybím bříše pochopil, že před Bohem neuteče, poslechl Boha a vydal se – konečně – do Ninive. I tam však jeho jednání nebylo zcela příkladné. Místo, aby se za Ninivany přimlouval (např. jako Mojžíš za Izrael), vylezl na kopec za městem, aby viděl, jak jej Bůh zničí. Byl proto Božím rozhodnutím městu odpustit velmi nemile překvapen a rozhořčen, než mu Bůh vysvětlil, že i hříšní pohané jsou součástí jeho stvoření a že miluje i je (Jon 4).

Obě starozákonní čtení prvních dvou neděl v mezidobí nám tak ukazují, že Bůh si pro své plány volí za pomocníky lidi: prosté, obyčejné, ne vždy ty nejzbožnější, ne vždy ty nejšikovnější. Jejich povoláním se tak začíná odvíjet dvojí příběh: Příběh jejich poslání (vedení Izraele Samuelem, obrácení Ninivanů Jonášem, hlásání Božího království Ježíšem), ovšem i příběh povolání proroka či apoštola. Vydávají se na cestu, která je zavede někam, kam vůbec netuší. Jejich životy budou navždy a nenávratně změněny. Podobně i evangelia obou neděl říkají dvojí: vypráví o začátku působení Ježíše, kterým nás budou provázet po celé mezidobí, a současně připomínají, že součástí tohoto příběhu jsou i lidské osudy těch, kteří „neprozřetelně“ řekli Bohu ano a jejichž životy už nikdy nebudou jako dřív.

ThLic. Adam Mackerle, Th.D., TF JU

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, Tel.: 224 818 757
On-line knihkupectví: www.paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

Nebojte se...

Celostátní setkání mládeže Olomouc

Kniha zachycuje slova otců biskupů, vzpomínky účastníků a jejich svědectví. Poslouží nejen účastníkům setkání, aby si mohli připomenout si, co bylo řečeno, ale může inspirovat ty, kdo na setkání nebyli, aby mohli čerpat z bohatství, které takové setkání přináší.

Váz., 174 s., 160 Kč

Kateřina Štastná

KáPéZetka chval manželky a matky

Další malá „pomůcka do kapsy“ v podobě různých zamyšlení – modliteb do situací, které přináší každodenní život v manželství a rodičovství. Vhodné jako dárek.

Brož., 30 s., 35 Kč

Evangelium na každý den 2018

(e-kniha)

Každodenním průvodce pro ty, kdo touží číst a rozjímat evangelium v rytmu liturgie církve. Evangelní úryvek příslušného dne je doprovázen krátkým komentářem. Autorem komentářů na rok 2018 je papež František! Evangelium dne je uvedeno v plném znění. Nechybí však odkaz na ostatní liturgická čtení a informace o slavnosti svátku či památce daného dne.

E-kniha, 99 Kč

Dag Tessoré

Hlavní neřesti

Jak vyléčit sedm bolestí duše

(e-kniha)

„Mnozí jistě slyšeli vyprávět o »sedmi hlavních neřestech« – alespoň proto, že už vešly do běžného jazyka. Víme však, jaké jsou tyto neřesti, co skutečně představují? Ví dnešní křesťan, jaké konkrétní »práci« je třeba se věnovat, aby se osvobodil od těchto sedmi nemocí duše?“ Autor vychází zejména ze tří knih, v nichž se inspiroval: Osm duchů ničemnosti pravděpodobně Evagria Pontica, Zvyky cenobitů a léky na osm základních neřestí svatého Jana Cassiana a Žebřík do ráje svatého Jana Klimaka. Staletími prověřené analýzy a postupy aplikuje na naši současnost.

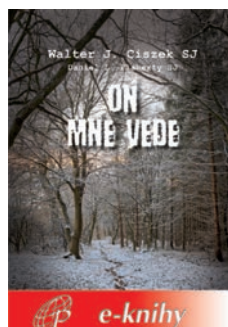
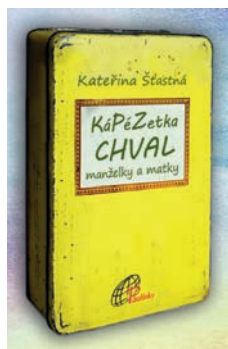
E-kniha, 49 Kč

Walter J. Ciszek SJ

On mne vede (e-kniha)

Walter Ciszek již popsal svou zkušenost ze sibiřských gulagů v knize S Bohem v Rusku. Po jejím vydání mu čtenáři často kladli otázku: „Jak jste to mohl přežít?“ Ve své druhé knize se tedy opět ohlíží za tím, co zakusil, a vydává svědectví o své víře a o mocném působení Boží prozřetelnosti.

E-kniha, 159 Kč. Též jako tištěná kniha, váz., 304 s., 315 Kč

Mikulášši přišli dva....

Foto: Charita

Milevsko – v pondělí 4. prosince se v podvečer v kostele sv. Bartoloměje začaly scházet děti. Větší i menší, někteří s rodiči nebo prarodiči. Všichni tiše seděli v lavicích, vnímali sváteční atmosféru a těšili se na mikulášskou nadílku. Přijde ten avizovaný svatý Mikuláš i s knihami hříčů?

Čas se vlekl. A najednou Mikuláš přišel, byl to ale pater Mikuláš, superior milevského kláštera. Všechny děti i ostatní přítomné mile přivítal a pak se rozpovídal o osobě sv. Mikuláše, o jeho životě a vlastnostech. Děti se jednotlivě ptal, zda se podobají sv. Mikulášovi alespoň v tom, že pomáhají druhým, jak pomáhají doma nebo kamarádům... Potom společně všichni volali Mikulášovo jméno a najednou světec přišel i s krásným andělem. Sv. Mikuláš dětem přinesl nadílku, adventní kalendáře a plyšové hračky. Poslechl si, zda děti umí nějakou modlitbičku nebo básničku. Děti měly velkou radost, sešlo se jich okolo čtyřiceti. Na závěr P. Mikuláš, sv. Mikuláš s andělem a všechny děti utvořili kruh, drželi se za ruce a společně se pomodlili Otčenáš jako poděkování za dárky a příjemně strávený společný čas. Tuto mikulášskou nadílku uspořádala Farní charita Milevsko za laskavé pomoci milevské farnosti (ŘKF).

Alena Růžicková,
FCH Milevsko